

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1634

Materia eiusdem circa Exercitium virtutum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60472)

Quoad MINISTERIA; Primò, Ea exactè facere, non se excusando, nec onus in alios reiiciendo, nec habendo acceptionem personarum. Secundò, Defectus suos circa suauitatem, maturitatem, rigorem, & negligentiam seu remissionem, &c. diligenter examinare, & remedio inuigilare.

Quoad RECREATIONES; Firmiter statuere, nullam velle sine rei utilis narratione recreationem transigere, multoq; minùs, si extra recreationum tempora cum domesticis aut sæcularibus agendum sit.

Circa Exercitium virtutum.

Actiones virtutum aliquæ sunt exteriores, aliæ interiores: & vtriusque producemus exempla, vt de illis examen particulare fieri possit, certas sibi vices præscribendo, quibus tales virtutum actus tam manè quàm vesperi erunt exercendi.

ACTIONES EXTERNÆ HVMILITATIS sunt: Prima, Demissè de se loqui,
vel

vel aliquem suum defectum in medium proferre, vel sua eleuare. Secunda, Primum semper aliis locum deferre in honore, idque verbis & re ipsâ, iis in omnibus cedendo, & cum illis tamquam cum Superioribus agendo. Tertia, Aliqua officia humilitatis obire; verbi gratiâ, ollas lauare, seruire, sub mensâ comedere, aliorum osculari pedes, &c.

ACTVS INTERNI HUMILITATIS:
 Primus, Meos defectus agnoscere, & pro iis veniam petere. Secundus, Multa, in quibus alij me superant, notare, iisque me subiicere. Tertius, Propone mihi occasiones contemptus & iniuriarum quæ inferantur, earumque perpeffione gaudere. In quibus omnibus opus est prudentiâ, vt non fingamus nobis chimæras in aëre; sed discursum reducamus ad res moraliter possibiles, statui & officio conuenientes, ad earum lubentem tolerantiam animum disponendo, &c.

ACTVS EXTERIORES OBEDIENTIÆ:

P Primus,

Primus, Ad pulsus campanæ & ad Superioris vocem accuratum esse. Secundus, Prompta & deuota executio ordinationum & voluntatis Superiorum. Tertius, Officialibus subordinatis sine replicâ & cum humilitate obedire. Quartus, Æqualibus etiam & inferioribus in quibusdam rebus obedire, ipsorum se iudicio, meo posthabito, & voluntati accommodando.

ACTVS INTERNI OBEDIENTIÆ: Primus, Voluntatem & iudicium meum Superioris iudicio submittere. Secundus, Actu bonam intentionem inter operandum exercere, verbi gratiâ, hoc facio vt obediam. Tertius, Difficiles mihi obediendi occasiones proponere, & ad illas me disponere; idq; cum prudentiâ, de quâ suprâ.

Possunt etiam certo numero exerceri actus fidei, spei & charitatis, ad rectificandam intentionem, & similes actus, pro capacitate & dispositione illius qui se exercet.

Cùm tam multiplex sit examinis
parti-

particularis materia, sequitur, vt illam eligam quæ mihi maximè conuenit: ad quod me exercitare debeo conformiter quibusdam modis electionis, ponderando rationes sequentes.

Si examen particulare circa aliquem defectum faciendum sit, considerandum est, an grauis ille, aliis offendiculo & scandalo sit; an aliorum defectuum sit radix & causa; an ex vehementi aliquâ passione oriatur, quæ hominem à se abalienet atque abripiat, ita vt hinc maius sit periculum in illos frequentius impingendi; an secundum statum præsentem negotiorum quæ tractantur, vel personarum cum quibus ea tractantur, sit vicinior occasio in similes defectus relabendi.

Si verò examen faciendum sit circa virtutes, considerandum est, an hæc vel illa virtus meæ vocationi magis conformis sit; an occupationibus & ministeriis, in quibus versor, magis sit accommoda; an occurrat defectibus in quos frequenter labi soleo, & passioni in quam

propensior sum, &c. Omnibus hisce consideratis, virtutem illam aut defectum, in quibus plures ex dictis rationes concurrunt, mihi pro examinis huius particularis materiâ seligam.

MEDITATIO

DE PASSIONE DOMINI.

HOc die fiet Meditatio de duobus illis Punctis circa Saluatoris nostri sacratissimam Passionem, quæ ex superiori Meditatione superfuerint, hoc est de ipsius opprobriis & doloribus. Quemadmodum enim inter alia tormenta, Christum Dominum Salvatorem nostrum spineâ coronâ coronarunt, quod ei & summæ fuit infamiæ summiq̃ue doloris; ita hæc duo, infamia & dolor, sibi inuicem in hac Regni Christi Coronâ innexa & copulata remanserunt, vt vix scias, vtrum Christo grauius fuerit.

Quoad ignominiam, multum illa creuit. Primò, Ex parte ipsius personæ,
quæ